
W NIEDZIELĘ DNIA 26. STYCZNIA 1866.

Ponieważ nie nadeszła Wiedeńska gazeta, nie możemy przeto udzielić Czytelnikom opisu powrotu Najjaśniejszego Cesarza Jmci naszego do stolicy, i kładziemy tylko prze mowę, którą prezydent miasta Wiednia P. de Wohleben, miał do niego d. 16 t. m. w bramie Rotheenthurmu:

Najjaśniejszy Panie! Radosne okrzyki ludu okazują głośno jego radość z pożądanego powrotu W. C. Mci, jego niewzruszoną miłość do Świętej W. C. Mci Osoby i jego stałą przychylność do ojczyzny. — Z takimże uczuciami wychodzi wierny Magistrat na przeciwko W. C. Mci do murów tej dawnej stolicy Cesarzów. — Mieszkańcy tej dalekiej wielorakie dowody, w upłynionych dopiero dniach nieszczęścia, obywatelskich cnot i zachowywali się spokojnie. — Zbrojni mieszcza nie gardzili wszelkim niebezpieczeństwem i tym sposobem z ślachetną ofiarą utrzymywali publiczną spokojność. Ich mężstwo, siła i mądrość była nawet od Francuzkich wojsk dziwna, myśl ich jednak była na W. C. Mość zwrócona, i gotowemi byli wystawić się na większe niebezpieczeństwa i na większe ofiary. — Obyś W. C. Mość mógł odłąd

wśród wiernych obywateli długo, szczęśliwie i z chwiałą żyć w pokoju, i Cesarską łaskawością spoglądać z świętego Tronu Najjaśniejszych Twych Przodków na Magistrat i Mieszczan, którzy zawsze gotowemi są tożżyć majątek i życie dla W. C. Mci.

D. 15. przybita zoftała w Wiedniu po wszystkich publicznych miejscach następująca odezwa:

Franciszek Wtóry, z Bożej łaski obrany Cesarz Rzymski, po wszystkie czasy pomnożyciel Rzeszy, dziedziczny Cesarz Austrii; Król Niemiecki, Węgierski, Czeski, Dalmacyi, Kroacyi, Skławonii, Galicyi, Łodomeryi i Jerozolimy; Arcy Xążę Austriacki; Xążę Lotaryński, Wenecki i Salzburski; Xążę Styryi, Karentyi i Krainu, Wirtemberski, wyższego i niższego Śląska; Xiążęcy Hrabia Habsburga, &c. &c. — Gdy oddaliłem się od was, miałem ważne powody do wierzenia, iż oddział nasz krutki będzie, gdyż wyrażało było wolą moją na ow czas powrócić do was zaraz po zakończonym Węgierskim seymie, i zostać pomiędzy wami tak długo, pokiby tylko bytność moja zgodzić się mogła z obowiązkiem staranności o całość

państwa. Zbieg ateli okoliczności nie pozwolił mi wykonać tego postanowienia. Mniemałem, iż nie tylko dla was, ale dla wszystkich wiernych poddanych powinienem był w po-
bliskości połączonych armii zostawać. Wybrałem zastępcę, który waszą ufność posiadał i w rzeczy samej był iey godnym. Trudniłem się wami, starałem się o was ile tylko przeciwne okoliczności mi pozwoliły. — Jeżeli nie było wolą Opatrzności udzielić nam pomyślnością oręża trwałego bezpieczeństwa, tedy starałem się przynajmniej przez negocjacje pokoju uciśnionym moim krajom znieść spokojność i wypoczynek. Nie stało się to dosyć prędko dla mego serca, ale stało się tak prędko jak tylko interes największy wagi, zawierający teraźniejszy czas i przyszłość z obu stron zezwoleniem ukończyć można było. — Już nakoniec ustał nieszczęśliwy przedział; powracam do was wzruszony waszą statecznością, waszą niezmienną przychylnością, waszą czunością w utrzymaniu spokojności i porządku, waszą zawsze hojnością dla cierpiącej ludzkości. Zadnego nie zaniedbaliście obowiązku, ani żadnej nie zostawiliście bez dopełnienia cnoty. Pozyskaliście szacunek waszych współziomków i zagranicznych, a do mojej wdzięczności nabyliście prawa. Oddalonym jeszcze będąc od was i w czasie największych udręczeń znajdowałem w tem uczuciu pociechę i uspokojenie. — Ale chociaż powrót mój do przychylnych mieszkańców Wiednia rodzi we mnie słuszną radość, chociaż wy z radością na przeciw swojemu Monarsze wywdziecie i w momencie oglądania go zapominacie poniesionych nieszczęść, nie myślcie jednak, że nie znam waszego położenia i nie rozważyłem go dokładnie. — Wiem, dobry ludzie! że poniosłeś klęski, które zapracowany twój majątek znacznie nadwęg-

żyły. Nie oszukuję się w tej mierze, wchodzę w wasze krytyczne położenie. Jakoż co tylko było w mocy mojej czyniłem, abyście nie cierpieli niedostatku żywności lub nie mieli nadzwyczajnej drogości. Teraz zaś wszelkie do tego staranności dołożę. — Bądźcie więc waszemu Monarsze na dal tak wiernymi, iakoście w przykrych okolicznościach byli, wspierajcie w obywatelskim duchu moje ustawiczne dla publicznego dobra zwrócone usiłowania, podwajcie waszą pracę, nie porzucaycie nadal ślabetnej dobroczynności, nie dajcie wiary złośliwemu mowom, nśaycie w Bogu i łączcie się zemną dla wezwania iego pomocy, a tak zagoione zostaną rany iakkolwiek są wielkie. — W Felsbergu d. 15 Stycznia 1806.

Franciszek.

J. C. i C. K. Mość raczył po zawartym pokoju, nim zwyczajny bieg interesów w stolicy znowu urządzony zostanie, przeznaczyć tymczasowo miasto Ołomuniec dla kancelaryi nadwornych.

Z Prezburga d. 17. Stycznia.

Arcy Xążę Jmć Feldmarszałek Karol wydał pod d. 2 t. m. w Hollitsch następujący dzienny rozkaz do C. K. armii pod iego rozkazami będącey:

J. C. i C. K. Apostolska Mość zawarł z prawdziwie oycowskię miłości do swoich poddanych pokoy z nieprzyjacielem. J. C. Mość mógł w prawdzie polegać jeszcze zupełnie na niezwyciężoney od nieprzyjaciela armii, która była wstanie obronić pod iego berłem zostające Niemieckie i Włoskie kraie; lecz Oycowska Jego miłość nie pozwoliła mu zostawiać dłużey wiernych poddanych pod ciężarem uciskającej wojny i wystawiać ich dłużey na zmianę niebezpieczeństw. — C. K.

armia powroci przeto na pokoiove leże, pokił mieszkał w mieście Moskwie, zszedł z tego obrona Królewskiego tronu i oyczyzny nie świata.

wewzie iey na nowo na miejsce sławy. Cieszę się przy tem przyjemną nadzieją, że tak Panowie oficerowie, iako i żołnierze użyją pokoiovey chwili na wydoskonalenie się lepiey wsztuce wojenney, aby nabytych teraz wiadomości i doświadczeń mogli z korzyścią użyć w przyszłych kampaniach. — Z rozrewnionem sercem dziękuję za okazaną do mnie miłość i położoną we mnie ufność; nie zaniedbam przy każdej nadarzoney sposobności okazać czynnie, iż niczego bardziey nie pragnę, iak przyłożyć się ile możności do sławy i szczęścia C. K. armii.

*Arcy Xżę Karol,
Feldmarszałek.*

Arcy Xżę Jmc Palatyn wyjechał ślad d. 15 t. m. do Budy.

Tegoż dnia przybył tu Xżę Jmc Albert Cieszyński w dobrym zdrowiu z Cieszyna.

Król. Węgierska nadworna Kancelarya, która przed z miesiącami przeniesła się była do Pestu, odprawiła tam d. 10 t. m. ostateczne posiedzenie i odebrała rozkaz przybycia na 20 t. m. do Wiednia.

Od brzegow Donau d. 31. Grudnia.

Zapewniają powtornie, że Dom Austriacki za ustąpienia na zachodzie i południu, będzie na wschodzie wynagrodzony. Podobno już nadszedł czas, że Turcy z Chrześcianał skiey Europy będą wypartemi, Afrykańscy rozboynicy morsey upokorzeni, a Angliey przymuszeni do uznania wolności morz, tak żeby wszystkie narody miały wolny handel i nie opłacały się więcey Anglii. Jeszcze Sełim III. nie uznał Mcnareby Francuzkiego.

Z Petersburga d. 29. Grudnia.

Hrabia Woronzow, kancierz państwa, który się od dwoch lat usunął od interesów,

Przybył tu z Dubna Xżę Czartoryski, zastępca Ministra do interesów zagranicznych, tudzież P. Nowosilcow, aktualny szambelan i zastępca Ministra sprawiedliwości. Zjechał tu także Xżę Wołkoński Jenerał adjutant, z Brześcia Litewskiego.

Z Luneburga d. 12. Stycznia.

Królewska Szwedzka armia odmienia teraz swoje stanowisko, i rozciąga nową linią: prawe iey skrzydło przytyka do granic Ham-burskich, a lewe do Pruskich. Przednia straż stoi jeszcze w Luneburgu i trzyma wszystkie przeprawy na Elbie. Królewska główna kwatery została jeszcze w Boitzenburgu.

Z Berlina d. 11. Stycznia.

Jutro wyjeżdza gabinetowy i stanu Minister Hrabia Haugwitz, w towarzystwie Radcy poselstwa Lombard do Paryża. Podróż jego ma być w ważnym interesie stanu.

Mowią o poselstwie jedney Xiążęcey osoby do Petersburskiego dworu.

W. Xciu Konstantemu bardzo się tu podobą. Bywa na wszystkich tutejszych zabawach i jeszcze nie zaraz ślad odiedzie.

Nadzwyczajny poseł W. Brytanii, Lord Harrowby wyjechał wczoray ślad z licznyim swoim orszakiem na powrot do Londynu.

Xżę następca Sax-Koburg, który z młodszym swoim bratem, Xciem Ferdynandem, d. 9 z Drezna tu przyjechał, mieszka w królewskim zamku.

W. Xżna Rosłyi Marya, następczyna Weymaru, została od naszey Królowey Jmci naygrzeczniey przyjęta. Xżna ta pozyskała przez swoią uprzejmość i grzeczność powszechny szacunek i podziwienie.

Pomiędzy Królewską familią i znaydującemi się tu wysokiemii cudzoziemcami panu-

ie największa zgoda, i nie brakuje do zupełnego ukontentowania tylko powrotu dwóch Królewskich braci Henryka i Wilhelma, którzy znajdą się przy armii, i z niecierpliwością oczekują ich co moment.

Podpółkownik Krusemark powrócił tu z Hanoweru.

Z Monachium d. 4. Stycznia.

Dziś po południu iedził Cesarz Napoleon otoczony 20 gwardyami i tłumaczem po tuteyszem mieście, i odwiedził niektóre budy w rynku, ponieważ właśnie tu jest jarmark, wypytował się iakich towarów nawięcey sprzedają, gdzie są robione i iaka klasa ludzi ich nawięcey używa.

Z różnych prowincyy Bawaryi przywożą tu codziennie liczne rekruty; Bawarska armia ma być w przeciągu kilku miesięcy do 80,000 ludzi doprowadzona.

Miedzy Cesarzem Napoleonem i naszym Elektorem zachodzi nawiększa przyjaźń i wzajemna przychylność.

Dotąd nie wiadoma jeszcze publicznie osnowa pokoju z Austryą. Mowią, że Cesarz Napoleon oczekuje jeszcze gońca z Berlina z odpowiedzią na różne propozycye, uczynione Królowi Pruskiemu przez Ministra stanu Hrabiego Haugwitza.

Pewną już jest rzeczą, iż zażęcie Xcia Eugeniusza Beauharnois z Elektorowną Augustą odprawi się d. 15 t. m. tu w Monachium. Co moment przeto oczekują tu tego Xcia. — D. 20 t. m. wyjeżdża Cesarz stąd z Cesarzową do Paryża; oboje są weseli i ukontentowani.

Z Augszpurga d. 6. Stycznia.

Los naszego dotychczasowego wolnego Rzeszy miasta już jest nieodzownie postanowiony. Przedonegday deputacya od tuteyszego magistratu miała szczęście być przy-

puszczoną na audyencyą do Cesarza Jmci Napoleona w Monachium. Monarcha ten odezwał się zaraz temi słowy do deputacyi: iż życzy szczęścia miastu Augszpurgowi, że dostało się pod słodkie berto mądrego i dobrego Xcia, iego przyjaciela i sprzymierzeńca. Elektor Jmć zapewnił także na pierwszy audyencyi deputacyą, iż wszystko, co tylko w mocy iego będzie, czynić niezaniebda dla powiększenia świetnego stanu miasta Augszpurga, które jest miłem dla niego nabytkiem. Wkrótce nastąpi cywilne iego obcięcie.

Dziś w południe powrócił Elektor Tawirski z Xiężniczką Kunegundą z Monachium do tuteyszego miasta. Poftyliowie mieli już nowe ubiory, niebieskie kurtki z czarnemi, srebrem wyszywanemi wyłogami, i okrągłe kapelusze z piorami. Podług prywatnych doniesień z Monachium ma Elektor Tawirski otrzymać godność kardynalską, być wynieśionym na prymasa Bawaryi i dostać na mieszkanie piękny biskupi pałac w Eichstadt. Liczy już wspomniany Elektor 65 rok, ale jeszcze jest czerstwy i zdrowy.

Z Paryża d. 4. Stycznia.

Nowy rok rozpoczął się tu uroczystością oddania senatowi z rozkazu J. C. Mei 54 chorągwi. W południe wyszedł Trybunał w całym składzie z swego pałacu, poprzedzony iazdą i woyskową muzyką. Powyższe chorągwie nieśli officerowie; wielok ich wszędzie wzniecał zapal. Widzow znajdowało się mnóstwo tak po ulicach, iako i po oknach. Wszędzie na widok chorągwi wykrzykiwano: Niech żyje Cesarz! Niech żyje wielka armia! i dawano z armat ognia. Ulice przez które orszak przechodził, obiciami były przyozdobione, na domach znajdowały się napisy Napoleon, &c. &c. &c.

Przed nowym rokiem jeszcze postanowił

Trybunał przy najwyższych pochwałach Napoleona: 1 Ze będzie na rynku stolicy wystawiony słupiec, na którym będzie postawiony posąg Cesarza; na słupcu umieszczony będzie napis: *Napoleonowi Wielkiemu wdzięczna ojczyzna*, a rynek otrzyma nazwisko rynku Napoleona. 2 Ze oprócz małego się wybić medalu, będzie obmyślony gmach, w którym złożone zostaną wszystkie zaszczyty chwale Napoleona i Francuskiej armii; że spada, którą Cesarz w czasie bitwy pod Austerlitz nosił, będzie uroczyste na czas pokoju w tym gmachu złożona, a gdyby wojna znów wybuchła z taką samą uroczystością wyniesiona; że w tym gmachu rozdawane będą wielkie nagrody, które Cesarz własną ręką rozdał za płody gieniuszu i narodowego przemyślenia; że w tymże gmachu odbywać się także będą uroczyste czyny honorowej legii i publicznego oświecenia. 3 Ze co rok w dniu urodzin Napoleona obchodzone będzie narodowe święto z godną okazałością tak drogiego ludowi Monarchy.

Senat po przyjęciu i w prowadzeniu 54 zdobytych na nieprzyjaciela chorągwi postanowił na d. 1 t. m. na uwiecznienie chwalebnego zdarzenia, że bitwa pod Austerlitz zakończyła dwumiesięczną kampanią: 1 Senat wystawi imieniem Francuskiego ludu tryumfalny pomnik Napoleonowi Wielkiemu. 2 Senat wyjdzie w całym składzie na przeciw J. C. K. Mei iłoży mu hołd podziwienia, wdzięczności i miłości Francuskiego ludu. Daley postanowił Senat na dowód swej wdzięczności za dane mu chorągwie, iż list Cesarza i Króla, pisany do niego z tego powodu z Elchingen pod d. 18 Października będzie na marmurowej tablicy wyryty i w sali senatu umieszczony.

Czynią tu z pośpiechem przygotowania

do uroczystego przyjęcia Cesarza i jego wiad do stolicy. Wiad naśląpi przedmieściem, bramą i ulicą S. Marcina, która ma otrzymać nazwisko ulicy Wiedeńskiej. Na wstępie do Elizejskich pol robią dwie tryumfalne bramy; na jednej z nich będzie wyrażona w płaskorzeźbie bitwa pod Marengo, na drugiej bitwy pod Austerlitz. Na równinie pól Elizejskich będzie postawiony słupiec, podobny do słupców Cesarzom w Rzymie stawianych. Na placu gdzie wystawiona będzie przepyszna fontanna. Wielka iluminacja, fajerwerki i inne uroczystości zdobić będą wiad Cesarza: 400 młodzieży Paryskiej wyjdzie korpusem na przyjęcie Cesarza.

Dziśniesz Monitor donosi także urzędownie o zawartym pokoju między Francją i Austrią.

Zukontentowaniem powracamy do dawnego kalendarza. Na przywrocenie jego wyszło tu wiele wierszów.

Z Nowegoiorku d. 21. Listopada.

Bryk Franklin zawinął do Madery powracając z Gibraltaru. Flota Angielska złożona z 160 żagli, rachując w to 15 okrętów wojennych, między którymi było 3 liniowe, wyszła pod żagle z Madery udając się ku zachodowi.

Pani Hieronimowa Bonaparte, wraz z dziećmi swoimi, z Panną Anderson, Panią Ede, i Panem Pattersonem, przybyli z Londynu do Baltimore w ostatnią środę na brygu Mars.

Szanowny Liwington, dawny minister stanów ziednoczonych przy dworze Francuskim, przybył w ostatni poniedziałek do Wasingtonu.

Czytamy w gazecie Baltimorskiej, iż Mermaid, o którym mowiono na morzu d. 28 Października, doniósł o wypowiedzeniu wojny.

ny z strony Hiszpanii. Wiadomość ta jest im mieszkaniu Benham w Berkshire. Urodził się d. 24 Grudnia 1736 roku, a w roku 1791 żeniąc się powtórnie, zaślubił sobie Elżbietę z domu Berkeley, wdową po Lordzie Craven; w roku 1791 złożywszy rządu swego państwa osiadł w Anglii.

Ciągłe zabory, których się dopuszczają korsarze Hiszpańscy względem naszego handlu, wzywają dzielnej pomocy rządu. Zaledwo który statek, iakie bądź mający przeznaczenie, ujdzie przed korsarzem Hiszpańskim.

Lifty z Nowego Orleanu nadeszły przez Hannah pod d. 20 Paźdz. zamykają w sobie różne wypadki, z których sądzić można, iż spokojność długo tam trwać nie będzie. Margrabia Caffa-Calvo, opuścił Nowy Orlean, a udał się do Nanchitoché, co dało powód do różnych domysłów. Zapewniają z pewnością, iż wielki oddział artylerji przybył na granicę zachodnie, iuż dla udania się do Florydy, iuż dla pozostania tam i działania w potrzebie. Fregata Pomona przybyła do Pensacola, i wysadziła 400 ludzi. Te okoliczności sprawiedliwie wprawiają nas w obawę względem trwałości pokoju.

Z Inspruka d. 28. Grudnia.

P. de Carnery, dyrektor policyi tego miasta, i P. Tschiderer referendarz wyjechał dziś do Monachium z prośbą do Cesarza Napoleona o zmniejszenie kontrybucji nałożonej na Tyrol. Ci deputowani w każdym przypadku mają się także udać do Cesarza Austryackiego.

Marszałek Ney przybył tu wczoraj niespodziewanie; iedzie do Klagenfurtu, zkąd ma się udać do Włoch z swoją dywizją.

Stany Tyrolskie zgromadzą się d. 8 Stycznia. Spodziewają się, iż ich posiedzenie będzie bardzo interesujące.

Z Londynu d. 7. Stycznia.

Margrabia Anspachski umarł po 3 dniowej chorobie d. 5. Stycznia w wiejskim swo-

W sobotę w wieczor przybyło tu z flego ładu trzech posłańców stanu, to jest: Courvoisier, Proudman i Ker. Pierwszy od Lorda Gower naszego ambasadora przy Imperatorze Rosyjskim, drugi od Lorda Harrowby, a trzeci z wschodnich Indji i Konstantynopola. Ostatni przywiózł z sobą oraz kopiją nowego handlowego traktatu, zawartego pomiędzy Anglią i Portą, który bardzo ma być żyskowny. P. Ker przejeżdżał przez te miejsca w Morawii, które były teatrem wojny, i przy Otmuńcu został złupiony. Lecz przez czynność iednego Rosyjskiego sztabowego officera wysłedzono rabuśiów i wszystko mu powrocono. Następująca okoliczność posłużyła do wysłedzenia wspomnianych rabuśiów: P. Ker wiozł z sobą kilka fiasek Rożowego spirytusu, które przy rabowaniu poduczono; zapach więc onych wydał.

Wypłynienie iedney nieprzyjacielskiej eskadry z Brestu sprawdza się. Kontraadm. Strachan formuje teraz w Plimucie drugą eskadrę z 6 okrętów liniowych złożoną, dla ściągania wspomnianej eskadry. — Eskadra P. Warren dla przeciwnych wiatrow dotąd jeszcze zatrzymana jest w Portsmouthie.

Nadeszła wiadomość od Lorda Kollingwooda, że d. 9 krążył około Kartageny, i wysłał stamtąd P. Duckwortha z 7 okrętami liniowemi do wysp Kanaryjskich, w celu tam krążenia.

Podług wiadomości z Indji, obawiano się tam nowych niespokojności, którym ie-

dnak może Lord Kornwallis sposobem przyjacielskim zapobieży. Holkar pogodził się z Rajahem Berary, i podobno ten oświadczy się za nim. Emissaryusze niespokojnych Maratow iędzą po kraju w ubiorach Fakirow i Braminow, pobudzając pospólstwo. Wielu z nich schwytano i znaleziono w ich turbauach listy; nie można jednak było nic na nich wymodz względem uftnych zleceń. Jenerał Lake stoi jeszcze nad rzeką Chambul, gdzie nie dawno natrafił na korpus konnicy rabuflow, których częścią zniósł, częścią rozproszył. Meer Kan, nayodważniejszy stronnik Holkara, którego miano za umarłego, przyszedł do zdrowia.

Kapitan okrętu Nancy z Bostonu P. Crookes odkrył dotąd jeszcze nieznaną wyspę na spokojnem morzu. Leży ona pod 5 stopniem i 12 minut szerokości jeograficznej, a pod 5 stopniem i 11 minut długości. Jest długa około 11 lub 13 mil Angielskich, w położeniu wysokiem, i ma we środku góry.

Wyspa Francuzka jest od 10 tygodni przez jedną Brytańską eskadrę pod dowództwem Osborna zamkniętą. Spodziewamy się, że Admirał Pellew przypuści atak przeciwko tej wyspie, której składy napelnione są zbożowemi towarami.

Fregata Florenzo zabrała fregatę Francuzką la Caché przy brzegach Bombayskich.

Ostatnią pocztą z Lizbony przysła wiadomość, że fregata Angielska Pomona stamtąd wypłynęła dla czatowania na wyście Francuzkiej fregaty Topaz. Mowią, że obydwa kapitanowie wyzwali się na wzajem.

Admirał Villeneuve z 12 Francuzkami officerami mieszka w Readyng, o 5 mil Angielskich od Windsor.

Francuzki Kontraadmirał Dumanoir, znający się teraz w Anglii jako leniec wojen-

ny, ogłosił usprawiedliwienie się względem różnych potwarzy.

Miedzy innemi wyraża, że jego 4 liniowe okręty w bitwach przy Trafalgar, i z Rychardem Strachan na d. 4 Listopada powalcznym odporze tak były skołatane, że żaden z nich do Anglii nie mógłby przybyć, gdyby pogoda po bitwie d. 4 Listopada ciągle nie była Anglikom sprzyjała.

Powrot naszych woysk z stałego lądu zależy szczególniey od rozporządzeń, jakie Lord Cathcart za potrzebne uzna.

Pisma opozycyi rozgłosily niepewną wieść, że P. Pitt jeszcze przed zaczęciem parlamentu urząd swój złoży.

Xzę Wallis przyjechał na zimę do Londynu.

Składki dla rannych i sierot poległych przy Trafalgar wojowników, wynoszą już 104,000 f. szt.

Dwa przewozowe statki ziazdą drugiey wyprawy, stanęły na kotwicach w Burlingtes w Jork-Shire, znajdując się już pod Helgoland, ale przez wicher do powrotu zagnalone zostały. Dwa zaś inne wysadziły woyska na brzegi Jork-Shire.

Lord Gower nasz ambassador przy dworze Roslyyskim, który miał hydź zastąpićny przez Lorda Cathcart bywszego kometanta w Irlandyi, pozostanie na swoim urzędzie chociaż już z Petersburga wyjechał.

Przy otwarciu parlamentu ma być wniesione powiększenie siły zbrojney 60,000 nowemi rekrutami. Łagodna pora przyspieszy powrot naszych woysk z Hancweru; wszyscy teraz użyją, ażeby kraj nasz przeciwko zamachom nieprzyjacielskim w stanie obrony postawić.

Kontraadmirał Thorngborough (poptynie

wkrótce do ciastniny Gibraltaru, gdzie osobne mieć będzie dowództwo.

Admirał Strachan odprowadzi flotę Zschodnio-indyjską do pewney odległości morskiej.

Utrzymują, że eskadra Brestńska, którą dowodzą kontraadmiral Willaumer i Lesaigne uda się do Indyy wschodnich, albo do przylądka Dobrey Nadziei.

Odpytnienie naszych okrętów kupieckich do Indyy wschodnich i na morze śródziemne zostało wstrzymane.

Z Dunow wysyłał wiele statków przewozowych, dla zabrania z Hanoweru naszego woyska.

Z Zurychu d. 21. Grudnia.

Po rozpuszczeniu woyska konfederacyi Helweckiey stosownie do wyroku Landmanna pod d. 4 r. m. wydał Jenerał Waserwille odezwę d. 10, w której podziękował oficerom, unteroficerom i żołnierzom też woysko składającym za dobre i porządne sprawowanie się; dziękował im, że rezydą się do domow, ale upominał, aby byli w gotowości do stawienia się na pierwsze zawołanie. "Przyjaciele i koleszcy (rzekł w edzwie), może oczyszczcie co chwila uslug i odwagi waszey potrzebować. Pomniycie na potrzeby, które krzy nasz ednosil i na dobro, którego używał w ten czas. Kiedy tyle sąsiedzkich krajow trapiły klęski wynikające z wojny; a przeniknieniem wdzięcznością za wszelkie dobro, bądźcie zawsze gotowemi do nowych uslug dla ie go zachowania i używania, &c.,

Nim jeszcze ogłoszono wyrok rozpuszczający woysko konfederacyi Helweckiey, ale już wiadano, że będzie rozpuszczone, mały tego oddział z kantonu Bernńskiego stojący na załodze w Stein dopraszał się, aby gdy

już nie jest potrzebnym powrócić do domow. Dano w tej mierze pozwolenie, lecz tylko części tego oddziału, o co urażona reszta, poszła do Schaffhauzen i nalegała o rozpuszczenie siebie. Na ow czas wysłał Jenerał Waserwille znaczny korpus, który opasał i rozbroił nieposłusznych. Hersztow poymano i zaprowadzono do więzienia, a resztę niespokojnych po kilkodniowym wytrzymaniu w więzieniu częścią do Berna, częścią do Stein na powrot odesłano.

Od granic Szwajcarskich d. 22. Grudnia.

W kantonie Lucerny wyszło następujące urządzenie:—"W celu założenia tamy niepokonanej chęci do zbytku, który dla kraju używającego ograniczoney pomyślności jest arcy szkodliwym tak w względzie obyczajow iako też ekonomiki, 1) uważają się za rzeczy zbytkowe: a) wszystkie okrągłe kapeluszne, mianowicie przeszło 18 calow lub 4 łokcia średnicy; b) wszystkie zagraniczne robione kwiaty, pióra strusie, i tym podobne; c) wszystkie gatunki koronek, gazy, flory, wstążki jedwabne i axamitne, haftowane musliny, i haftowane lub wyszywane ozdoby sukien lub wstążek, sznurki srebrne i złote, i tym podobne; d) wszystkie suknie kroju narodowego z materji jedwabney lub półjedwabney, adamaszku &c. 2) Wylączają się jednak od tych zbytkowych rzeczy: a) koronki na kornetach, czarne gładkie wstążki axamitne, i czarne jedwabne wstążki do włosów, ieżli szczególne do wiązania włosów są użyte; b) halsztukiv z materji jedwabney lub adamaszku do stroju narodowego; c) wieńce na uroczystości religijne; d) znaki przepisane dla woyskowych; nakoniec e) wszystkie ozdoby kościelne zrobione z rzeczy, które za zbytkowe pozostawiano.,,

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 26 STYCZNIA 1866.

Z Londynu d. 8. Stycznia.

Wczoraj jenerałny rządca wschodnich Indy Margrabia Wellesley na fregacie Hove do Portsmouthu przyплыł.

Dzisiaj przyprowadzono wodą ciało Lorda Nelsona z Grenwich do Whitehall. Orszak barkow piękny czynił widok; z barki z pałaszem i innemi znakami zmarłego, poprzedzały orszak. W trzeciej czaraym aksamitem wybitey wiezione było ciało. Na przodzie tej barki powiewała bandera zjednoczonego Królestwa, a 46 maytkow z okrętu Victory ją ciągnęło. W czwartej znajdował się Admirał Piotr Parker, z Admirałami Hood, Radkock, i wielu innemi. Wszyscy byli w żałobie. Kapitan Hardy wierny przyjaciel Nelsona niósł znak jego dostojności. Po czwartej szła barka Króla Jnci, po niej barka Lordów Admiralicji, a po tych Lorda prezydenta i wiele innych. Gdy orszak z Grenwichu wychodził, dawano co minutę z dział ognia. Brzeg był mnóstwem ludzi zapelniony; wszyscy stali bez kapeluszy, i powszechny okazywali smutek po stracie tego bohatera. Wszystkie pokłady i maszty będących na tej rzece okrętów, były widzami osadzone. Gdy orszak przechodził wedle Towru dawa-

no ognia z dział wielkich. Przybiwszy do lądu, zaniesiono zwłoki bohatera na marach do domu Admiralicji, i wtak nazwanym kapitańskim pokoju na widok publiczny wystawiono. Jutro nastąpi exportacja do kościoła S. Pawła. Ze wszystkich okolic tego państwa przybyli tu mieszkańcy dla znajdowania się na tym obrzędzie. Nigdy Londyn nie był tak wielkiem ludzi mnóstwem napelniony, jak teraz.

Liczba regularnego woyska na Przylądku dobrej nadziei, przeciw któremu Jenerał Baird przedsiębierze wyprawę, wynosi tylko według najświeższych wiadomości 1400 ludzi.

Z Kopenhagi d. 11. Stycznia.

Xąż Wirtemberski rządca naszey stolicy miał waiyśdź w służbę Wirtemberską w stopniu Jenerała Feldmarszałka, i wkrótce ma się tam udać.

Ostatniego wieczora roku przeszłego złożyli studenci szkoły główney w Kiel uroczyste powitśzowanie Xciu Następcy tronu.

Wiadomości o zawarciu pokoju pomiędzy Austryą i Francją cieszą nas słodką nadzieją, że wkrótce będziemy mieli szezęście, Xcia Następcę tronu i jego małżonkę w po-

rod siebie oglądać. Wnoszą, że nieprzyjacielskie woyska, w bliskości naszych granic będące odalą się, a nasze w Xięstwach stojące regimenta na swoje leże powrócą.

Z Heidelberga d. 6. Stycznia.

Z Moguncyi przewożą teraz do Monachium Bawarskie skarby, galeryą, i inne kosztowności z Duffeldorfu wywiezione.

Z powodu zajęcia posiadłości Rzeskiego rycerstwa między Jllera i Dunaiem wszczęły się kłotnie między Bawaryą i Badenem; ie dwóch Bawarskie woyska utrzymywały się przy zajętych miejscach.

Wiele Xiążąt i Hrabów, mających posiadłości między Jllera, Lechem i Dunaiem, dostaną się pod zwierzchnictwo Bawaryi.

Na drodze przy Weinheim pokazała się Haslen - Darmstadtzka konimenda dla dzieci Badeńskich patentow względem obciążenia dóbr Rzeskiego rycerstwa; ale Marszałek Augereau utrzymał przy posiadłości Badeńskie wo-

yska. Względem Nellenburga wszczęły się także kłotnie.

Z Hanoweru d. 10. Stycznia.

Jutro wychodzi stąd 6 batalion Angielsko-niemieckiej legii do Harburga. Do 15 t. m. wszystkie Angielskie woyska muszą nad brzegami Elby i Wezery stanąć, skąd do Anglii nazad popłyną.

Dnia 12. Stycznia.

Deputowany od stanów Radea ekonomii P. Meyer powrócił z Hameln. Mówią, że Francuzki tamtejszy generał nalega o zapłacenie wyzuczoney miesięcznie summy 600.000 fr. przez Marszałka Bernadotte na utrzymanie woyska, i żąda miesięcznego datku do tej summy.

Główna kwatera Rosyjska ma tu być jak słyhać, przeniesiona. Pokoie na Pruskiej stajni urządzaia na lazaret dla woysk Rosyjskich, które w czasie przebywania tu Francuzow na tenże cel użyte były.

DONIESIENIA.

Znaleziony tu został Bankocetel znaczney wartości, i w tuteyszej C. i C. K. Dyrekcyi Policji jest złożony. Właściciel jego jest zatem wezwany, aby się o niego w przepisanych ustawami czasie u wspomnianego urzędu zgłosił. W Krakowie d. 11 Stycznia 1806.

C. K. Sady Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicji Zachodniej Panu Feliksowi Lubieńskiemu niniejszym Edyktem uwiadomczynią, iż Królewski Fiskus imieniem Altaryi kościoła Sokołowskiego, tudzież Panien Miłosierdzia Sokołowskich przeciwko tego i Prota Potockiego czyli jego masły kuratora Adwokata Reynbergiera, i masły krydalney Michała Ogńskiego czyli jego kuratora spraw Adwokata Dederka w punkcie zapłacenia razem summy 18,000 zł. pol. czyli 4500 zł. ryń. z prowizyą do Sądow tuteyszych żatobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się. — Gdy zaś też Sady dla niewiadomego jego zamieszkania temuż tuteyszego sądowego adwokata Izdebskiego za kuratora z jego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym też rozpoczęta sprawa podług przepisow dla Galicji Zachodniej prowadzona i ukończona będzie. Dla czego on niniejszym Edyktem upomina się, a żeby w przeciągu 90 dni tożmaczył się, lub oznaczonemu obrońcicelowi dokumenta swe przestął, lub innego adwokata, obrat, i owego sądowi wymienić, i tych prawa środkow używał, które do obrony swej sprawy użytecznemi byćd sądzi, gdyby alhowiem tego nie uczynił i swą zaniedbał sprawę, szkoda sobie stąd wynikłą sam sobie przypisać będzie wina. Dan w Lublinie d. 4 Listopada 1805.

B. Gołaszewski.

Dostenberg.

G. Reinl.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicji Zachodniej.
Klimaszewski.

Pewna Pani rodem Niemka, ślacheckiego urodzenia, która w młodości swoiey doskonale edukowaną była, życzy sobie założyć tutaj w Krakowie bieżącego roku 1806 na początku Marca Instytut edukacyi dla młodych ślacheckich Panienek. To jest godzinami nauczać je następujących nauk, sposobem takowem: 6 godzin codziennie, iakoto, z rana od 8mej do 11tej, po południu od 3ciej do 6tej będą tym zatrudnieniom poświęcone, pod ten czas będą się Panienki uczyć najpierwey Francuzkiego i Niemieckiego ięzyka w zupełney doskonałości tak czytać iak pisać. (Tak zaś do Niemieckiego iak Francuzkiego pisania, będzie na koszt nauczycielki osobny metr utrzymywany.) Gdy zaś Panienki w tych obydwóch ięzykach tak dobrze czytać i pisać będą umiały, że będą mogły zrozumieć co czytaią, na tedy zaczną się uczyć Historyi Świętey i moralności w Niemieckim, i Historyi Polskiey w Francuzkim ięzyku. Historyi Niemieckiey po Niemiecku, a Historyi jeneralney znowu po Francuzku. Geografia, Historia naturalna i Mytologia będą w obydwóch ięzykach na przemiany nauczane. Wszystkie te obiekta nie tylko, że będą czytane, ale każda Panna będzie musiała w obydwóch tłumaczyć i Termonami pisać, które Termony po skończoney edukacyi dla swego dalszego użytku z sobą zabierze. Chociaż wszystkie te nauki już do uformowania serca, rozumu zmierzają, jednak obowiązku się Nauczycielka oprocz tego nauczać Panienki wszystkiego tego, czego wymaga uczelność, delikatny sposób obchodzenia się, świat, przystoynność i obyczajność. Nawzajem zaś żąda Nauczycielka, aby każdą Panienska, która u niej edukacyą zacząć będzie miała, umiała doskonale w iey oyczystym ięzyku czytać i pisać i pierwsze początki gruntowney Religii miała. A ponieważ ta edukacya dla małych dzieci nie jest, tedy powinna każda Panna naymniey 9 lat mieć. Z potrzebnem napomnieniem rodziców i z należytą pilnością dzieci, może ta edukacya w 5ciu latach tym pewniey ukończoną bydź, że Nauczycielka dla tego właśnie nie podeymuje się Panny na mieszkanie i wikt do siebie brać, aby nie będąc interesami gospodarskimi zatrudniona, zupełnie czas swoy zatrudnieniom edukacyi poświęcić mogła. O czem dała już tu w tem kraju próbę zdatości swoiey. Reszty zaś może każdea życzący łobie dowiedzieć się na ulicy S. Jana w domu pod Nr. 465 na drugim piętrze od właściciela domu tego.

Per Cæs. & Cæs. Regium Universale Appelationum Tribunal Galiciæ Occidentalis omnibus & singulis quorum interest hisce notum redditur, medio Altissimi Aulici Decreti sub 20 Decembris An: 1805 editi dispositum haberi, ut Concursus ad vacans Munus Judicis Criminalis Sandomiriensis cum salario 800 fl. rhn. connexus aperiatur & publicetur; pro quo igitur aperto Concursu terminus ad primam Aprilis An: 1806 præfigitur, simul vero concurrere cupientes invitantur, ut petita sua pro obtinendo hoc Munere legalibus requisitis adstructa, immediato Reg. huius Appelationum Tribunali in præfixo hoc termino eo certius exhibeant, quo secus hoc præsenlapse nulla exporrectorum ratio dabitur. Datum Cracoviæ 7. Januarij 1805.

Lewiński V. P.

Ex Consilio Cæs. Reg. Appell. Trib. Gal. Occid.

Jgnatius de Rottmann.

Piekarski.

Z powodu ogłoszonego Prospektu w Gazetach Warszawskich pod Nr. 90 pod datą 3 Listopada, roku zeszłego: o *Wielkim Geometrycznym wynalazku* &c. Oświadczają się Publiczności: iż na to dzieło można prenumerować, w Krakowie u Jmci Meżęńskiego Sekretarza Poczty J. C. M. we Lwowie: u W. J. P. Jacka Drozdowskiego, mieszkającego w domu Rzewuskich. W Zamościu u Jmci Xdza Dąbrowskiego Prefekta Szkół taneicznych, w Wilnie u Jmci Xdza Jozefa Konstantego Begusławskiego, dziekana oddziału Nauk Mor. i Polit. w Uniwersytecie Wileń: i u J. P. Tomasza Zeckiego, Dyrektora Szkół Gubernii Litewskiej, w Mińsku u W. J. P. Kazimierza Kosłowskiego, Pór. bywszych woysk Pol. W Warszawie zaś, iak wyrażono w Prospekcie, którego bezpłatnie dostać można u wymienionych tu osób Prenumeratę przyjmujących. Cena Prenumeraty zł. pol. 18, w złocie do 25 Marca 1806 pozostały kosztować będzie zł. pol. 24.

Na Profesora przy gimnazjum Krakowskim, ięzyka Niemieckiego z pensją roczną 500 rył. i 100 rył. na stancya wypisuje się konkurs 6ciu tygodniowy. — Kompetenci więc przez wiarygodne zaświadczenia ich zdatości i zupełnego znania ięzyka Greckiego, że już

w tym języku przy której Wszechnicy lekcyę dawali, lubo też dziełem jakim od nich do druku podanym, przez C. K. Cyrkuł w którym mieszkają w wyznaczonym terminie udowodnić mają. W Krakowie d. 20 Xbra 1805.

Dnia 13 Lutego 1806 roku będą w miasteczku Zawichoszcz w Radomskim Cyrkule na półtora roku, to jest od 1 Maja 1806 aż do ostatniego Października 1807 następujące realności mieyskie przez licytacją wypuszczone, iako to:

a. Propinacya za fiskalną cenę	160 Zł. ryh. 30 kr.
b. Łąka mieyska	40 — —
c. Piec wapienny	25 — —
d. Ratuszna izba z kramami	9 — —
e. Mieyska szopa	15 — —
f. Mieyskie Targowe	3 — —
g. Miara i waga	2 — —
h. Pobór ed wina	4 — —

Chcący licytować ma się w potrzebne Vadium zaopatrzyć i na zwyż wyrażonym dniu o 10 godzinie z rana w Zawichoszcz w mieyskim Ratuszu się znajdować.

W Krakowia d. 29 Grudnia 1805.

Ces. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej wzywają tym Edyktem nieprzytomnych sukcesorów ś.p. Xiedza Macieja Zabęckiego, których mieysce mieszkania nie jest wiadome, iako to Macieja Tydeka, i Łucyę z Tydeków Schulzowa: ażeby się względem obięcia dziedzictwa po rzeczonym Xiedzu Zabęckim dnia 1wszego Miesiaca Lipca 1797 roku zmarłym, pozostałego, w przeciągu roku jednego i niedziel sześciu tym pewnie zgłosili; inaczej bowiem postępując podług prawa §. 625 Części IIgiej Ustawy Cywilney dziedzictwo to z nadgłaszałacymi się dziedzicami będzie pertraktowane, i tym którym prawa powyżcey sprzyjaia, wydane zostanie. W Krakowie d. 26 Listopada 1805.

Józef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi zachodniej,
Elsner.

Ces. i Ces. Król. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej Edyktem niniejszym wiadomo czynią: że Xiedz Wincenty Moszczęński Pleban w Szwamnie dnia 27 Marca r. b. umarł, dla czego sukcesorowie jego PP. Wacław i Stanisław Moszczęńscy, tudzież Pani Kuiegunda z Moszczęńskich Zielińska wzywają się: ażeby deklaracją względem obięcia dziedzictwa w terminie prawem przepisany podali; inaczej bowiem dziedzictwo to tak długo w sądowej administracyi zostanie, aż oni za zmarłych będą mogli być ogłoszonymi.

Wzywają się oraz tym Edyktem nieznanzi sukcesorowie zmarłego Jana Zakrzewskiego syna Doroty z Karlińskich zakrzewski: ażeby się w przeciągu lat trzech i 18 niedziel do dziedzictwa po Janie Zakrzewskim pozostałego zgłosili, pod rygorem, że inaczej to dziedzictwo podług §. 626 Ustawy sądowej Części II. C. K. Fiskusowi dostanie się.

Wzywa się nakoniec tymże Edyktem nieprzytomny P. Józef Piotrowski, iako dziedzic testamentowy ś.p. Julianny Krzyszewski, na żądanie postanowionego zastępcy P. Adwokata Myszkiewicza d. 23 Oktobra r. b. podane: ażeby deklaracją swoje względem obięcia lub zrzeczenia się dziedzictwa po rzeczony Julianie Krzyszewski pozostałego w terminie prawem przepisany podał; bo inaczej dziedzictwo podług §. 624 Ustawy cywilney Części II. tak długo w sądowej administracyi zostanie, aż on za zmarłego będzie mógł być ogłoszony. W Krakowie dnia 12. Listopada 1805.

Józef de Nikorowicz.

Józef Hrabia de Bubna.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej,
Scherauz.

(Przy drżlejszy Gazecie znajduje się drugi Dodatek.)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 26 Stycznia 1806

D O N I E S I E N I A.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa niniejszym Edyktem uwiadamia, iż na prośbę Ludwika i Anny Fichauzerow małżonków, dom ich własny drewniany pod Nram. 70 na Kleparzu stojący, za sumę Zł. ryń. 514 sądownie oszacowany, dnia 28 Lutego roku 1806 o godzinie 3 po południu w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami sprzedany będzie:

1) Aby każdy chęć kupna mający dzielącą część wartości szacunkowej tytułem zakładu przed licytacją złożył.

2) Aby kupiciel resztę wartości zalicytowanej w 14 dniach do sądowego składu oddał, inaczej kosztem jego nowa licytacja rozpisana będzie. — Wszyscy przeto chęć kupna mający, na rzeczonym miejscu i dniu zyskają się zachęą. — Wreszcie wszystkich wierzycieli zapis mających napomina się, aby nieoczekując osobnych przywołań, pretensye swoje tem pewniey do protokołu licytacji podali, gdyż przeciwnie, co do wynagrodzenia wartości zalicytowanej tego domu, żadnego na nich względu mieć się nie będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Łodziński.

Z Rady Magistratu Ces. Król. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 6. Grudnia 1805.

Grofs.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa niniejszem obwieszczeniem wiadomo czyni, iż dom Gabryela Kłosińskiego własny na Wesoty na gruncie do kościoła S. Mikołaja prawem emfiteuty cznem należącym stojący, i sądownie Zł. ryń. 618 kr. 10 w 1805 roku oszacowany, na żądanie JX. Karola Barańskiego Podprebyszczu kościoła S. Mikołaja, na zaspokojenie summy 200 Zł. pol. tu w Sądzie 28 Lutego 1806 o godzinie 3 po południu przez publiczną Licytacją pod następującemi warunkami sprzedany będzie.

1) Ażeby każdy kupna chęć mający całą część ceny szacunkowej w zakład przed licytacją złożył.

2) Iż kupiciel domu cenę zalicytowaną w 14tu dniach po ukończoney licytacji do depozytu sądowego złożyć obowiązany jest, inaczej jego kosztem nowa licytacja ogłoszonaby była. — Wszyscy przeto kupna chęć mający, w rzeczonym dniu i miejscu niechaj się znawdnią. — Naostatek wszyscy wierzyciele prawa zastawu mający napominają się, ażeby nie oczekując osobnych przywołań, prawa swoje do protokołu licytacji wniosli, a to tem pewniey-

niey, iż w razie przeciwnym co do wynagrodzenia z ceny wylicytowanej żadnego względu dla siebie nie znajduję.

Gollmayer.
Krzyżanowski.
Łódziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa

Dnia 22 Listopada 1805.

Gros.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Kantego Kowalskiego własnym i opiekona imieniem małoletnich dziedziców Kowalskich kamienica na Gołębiej ulicy pod Nrem 282 stojąca, niegdyś Agnieszki Kowalskiej wdowy własna 3999 zł. ryń. 30 kr. roku 1803 oszacowana tu w Sądzie dnia 28 Lutego 1806 roku ogodzinie 3ciej po południu przez publiczną licytacją pod następującemi warunkami sprzedana będzie.

1) Ażeby każdy chęć kupna mający 10tą część ceny szacunkowej w zakład przed licytacją złożył.

2) Iż kupiciel ilość rzeczoney kamienicy na małoletnich dziedziców z licytacji przypadającą w 14 dniach po ukończonej licytacji do depozytu sądowego odiawszy od niej zakład dany złożyć obowiązany jest, gdyż w razie przeciwnym na jego koszt nowa licytacja ogłoszona być ma. — Wszyscy przeto kupna chęć mający w rzeczonym miejscu i dniu maia się znajdować. — Nakoniec wszyscy ci którzy albo prawo własności, albo zastrawu na tey kamienicy maia, wzywają się ażeby do protokołu licytacji prawa swoje tym pewniey podali, gdyż inaczej co do wynagrodzenia im z ceny wylicytowanej żadnego względu dla siebie nie znajduję.

Gollmayer V. P.
Krzyżanowski.
Łódziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa

Dnia 6. Grudnia 1805.

Gros.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż domy po niegdy P. Filipie Walterze pod Nrami 85 i 86 w Kleparzu w ulicy długiej stojące, a w roku 1805 do summy 2878 zł. ryń. 13 kr. sądownie oszacowane na żądanie Wincentego i Salomei Kowalskich na zaspokojenie summy przyznanej 1125 zł. ryń. co sprawnieść wymaga tu w Sądzie dnia 28 Lutego 1806 roku ogodzinie 3 po południu publicznie przez licytacją pod następującemi warunkami sprzedane będą.

1) Aby każdy chęć kupna mający 10tą część ceny szacunkowej w zakład przed licytacją złożył.

2) Aby kupiciel cenę wylicytowaną w przeciągu 14 dni po ukończonej licytacji do depozytu sądowego tym pewniey złożył, gdyż inaczej na jego koszt nowa licytacja przedsięwzięta zostanie. — Wszyscy więc chęć kupna mający w przeznaczonym dniu i miejscu znajdować się maia. — Naostatek wszyscy wierzyciele prawo nań zastrawu mający, zapominają się, aby nieczekaiać osobnych przypozań, długi swoje do protokołu licytacji zaskutkowali tym pewniey, gdyż inaczej co do podziału ceny wylicytowanej tych domów żaden wzgląd na nich na potem miiany nie będzie.

Gollmayer.
Krzyżanowski.
Łódziński.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa

Dnia 29. Listopada 1805.

Gros.

Przez C. i C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie niniejszym Edyktem wierzyciele zmarłego Fabiana Ogrzyńskiego na dobrach Trawniki zwanych, teraz Józefa Podhorodyńskiego własnych hipotekowani, a w szczególności do summy 4900 Zł. ryb., którzy się na przeszłych terminach, to jest d. 1 Sierpnia 1803 i 7 Grudnia 1803 końcem wykazania między nimi prawa pierwszeństwa wyznaczonych, z swemi prawami nie zgłosili, aby pierwszeństwo praw między wierzycielami ust nowić, na dzień 24 Lutego roku przyszłego 1806 na godzinę 9 z rana do stawienia się w tutejszym Sądzie z tym dodatkiem powołują się; że tylko ci wierzyciele, którzy się w poprzedzających terminach zgłaszali i przysiężnym zgłoszą, w wydaniu porządku tabularnego uważani będą, i podług Najwyższego Nadwornego Dekretu dtdo 30 Sierpnia 1797 postępując, którenkolwiek z wierzycieli na Edykt terazniejszy uważać i praw swych hipoteki, aby szkody nie ponieść przedz zaniebda, po upłynionym wyznaczonym terminie, z skargą o poniesioną stratę i z więcej słuchany nie będzie. Dan w Lublinie d. 25. Listopada 1805.

B. Gołaszewski.

*Z Rady Ces. Król. Sądów Szlach. Lubel. Gall. Zachodniej
Klimaszewski.*

C. i C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panom Piusowi, Stanisławowi i Nikodemowi Gintowtom Dziewiałtowskim: że Pani Paulina, Joanna i Teofila Gintowne Dziewiałtowskie u sądów tych — o umorzenie Cessy w Lwowie dnia 19 Maja 1804 roku na osobę Stanisława Gintowta Dziewiałtowskiego wydanej — zażołą na nich podali, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosily. — Gdy zaś Sady te, nie mając wiadomości gdzie obżalowani zostali, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokata tutejszego Doktora Niemietza, z ich szkodą i ich kosztami zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na Ces. Kr. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w przeciągu 90 dni sami stali, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego Sądowi tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzą; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniebdania wyniknąć mogącą samoby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

Sierneck.

F. Pohlberg.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachod:
W Krakowie dnia 11. Listopada 1805.*

Scheradz.

Ces. i C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Pani Alexandrze z Lubomirskich Potocki i Konstacyi z Lubomirskich Rzewuski: że Józef Tyburecy u Sądów tych w sprawie przeciw nim i Xieciu Adamowi Czartoryskiemu, Alfreda i Rewery Potockich zastępcy — o zapłatę bez odwoływania się jeden do drugiego, summy 750 ryb. z prowizją i kosztami prawnym — zażołą na nie podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosił. — Gdy zaś Sady te nie mając wiadomości gdzie one zostały, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże PP. Potocki i Rzewuski adwokata tutejszego Billewicza z ich szkodą i ich kosztami zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na Ces. Król. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest w przeciągu 90 dni jeżeli jakie mają prawa swego dowody, takie zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo innego sobie patrona obrali, tego Sądowi tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey sprawy obrony za najskuteczniejsze osądzą; inaczej bowiem

wszelką niedogodność z zaniedbania wynikać mogącą sameby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winne były.

Józef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

Sterneck.

Z Rady C. i C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 12 Listopada 1805.

Ces. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Panom Józefowi, Jackowi i Pawłowi Kosickim: że Felix Jaworski u Sądów tych — o przeięcie sprawy przez Marcina Dunina Wąsowicza opiekuna małoletnich po niegdy Pankracym Duninie Wąsowiczu pozostających dzieci, względem umorzenia kontraktu zamiany dnia 12 Czerwca 1799 roku sporządzonego, i w aktach ziemskich Radomskich nazajutrz roborowanego, tudzież względem zapłacenia summy 35,000 zł. pol. wniesionej — onych przypozwał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił. — Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości gdzie oni wolała, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokata tutejszego Walentego Ostrowskiego z ich szkłą i ich kosztem zastępcą z urzędu postanowiły, z którym proces ten, stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, na dzień 5 Marca 1806 roku terminem sami stawali, albo jeżeli takie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego Sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzą; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wynikać mogącą samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronensfels, S. P. R. Kawaler.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 27. Listopada 1805.

Pauminger.

C. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Pani Alexandrze z Lubomirskich Potocki, i Pani Konstancyi z Lubomirskich Rzewuski, że Józef Teburecy u Sądów tych — w sprawie o zapłacenie summy 2500 ryńskich — żalobę na nie i Xcia Adama Czartoryskiego, jako zastępcy Alfreda i Rewery Potockich, podał i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił. — Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie one zostały lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokata tutejszego Billewicza, z ich szkłą i ich kosztem, zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; one przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest w przeciągu 90 dni jeżeli takie mają prawa swego dowody, takie zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używały, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzą; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wynikać mogącą sameby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winne były.

Józef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

Hr. de Lubna.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Krakowskich Galicyi Zachodniej

W Krakowie dnia 12 Listopada 1805 roku.

Pauminger.